

عنوان مقاله:

نگاهی نو به نقش و جایگاه خلاقیت در آموزش و پرورش

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی خلاقیت شناسی و نوآوری ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

ناصر محمدی احمد آبادی - گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

این مقاله خلاقیت در آموزش و پرورش را از دید متفاوت، عمیق و کاربردی مورد بررسی قرار می دهد در این مقاله بعد از بررسی تعاریف مختلف خلاقیت، به اهمیت و ضرورت بحث خلاقیت در آموزش و پرورش پرداخته و اینکه آیا خلاقیت امری ذاتی است یا تحت تاثیر محیط و قابل آموزش می باشد سپس خلاقیت را در ارتباط با سه عنصر اساسی آموزش و پرورش یعنی معلم، یادگیرنده و برنامه درسی و نقش هر یک از این سه عامل در رشد و پرورش آن مورد بحث قرار می دهد. در پایان مهم ترین عوامل بازدارنده خلاقیت در آموزش و پرورش مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد. یافته های این مقاله نشان می دهد که خلاقیت اگر چه تا حدودی جنبه ذاتی دارد ولی می توان آن را آموزش داد و بطور متوسط همه افراد تا حدودی از قوه خلاقیت برخوردار بوده و این آموزش و پرورش است که باید زمینه های لازم برای شکوفایی و غنا بخشیدن به این استعداد را فراهم سازد. بنابراین پرورش خلاقیت باید بعنوان یکی از هدفهای اساسی آموزش و پرورش در هر کشوری تلقی گردد. نوع نگرش معلم به ماهیت و مفهوم خلاقیت، مهارت های معلم در پرورش خلاقیت، محیط و محتوای یادگیری، آزادی و امنیت یادگیرنده، علایق و نیازهای فراگیران، از جمله اصولی است که می توان از آن به عنوان راهبردهای پرورش خلاقیت در نظام آموزش و پرورش نام برد.

کلمات کلیدی:

خلاقیت، آموزش و پرورش، تفکر خلاق، نقش معلم در خلاقیت، موانع خلاقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/56564>

